

VEDÂ HACCI

Hicretin onuncu senesinde Peygamber “sallallahü aleyhi ve sellem” Efendimiz, hac için hazırlanıp Medîne’deki müslümanlara da hac için hazırlanmalarını emir buyurdu. Medîne dışında bulunanlara da haber gönderdi. Bunun üzerine binlerce müslüman Medîne’de toplandı.

Resûlullah “sallallahü aleyhi ve sellem” Efendimiz, kurban için yüz deve satın aldılar. Yola çıkmadan evvel gusl abdesti aldılar. Mübârek saçlarını tarayıp, güzel kokular sürünüp, izar ve ridasını giydiler. Hazırlıklar tamamlanınca, Sevgili Peygamberimiz Zilkâde ayının 25. günü otuzbinden ziyâde bir kafil ile öğle namazından sonra Medîne’den hareket etti.

Şecere yolundan Zü’l-huleyfe’ye geldiler. Burada Eshâbın sayısı kırkbini aşmıştı. Geceyi orada geçirdiler. Sevgili Peygamberimiz, berâberinde götürdüğü yüz deve-den birini getirttiler. Hörgücünün sağ yanını kurbanlık âlâmeti olması için çizip kanattı, boynuna iki nâlin asıp Eshâbın da böyle yapmasını emrettiler. İki rekât ihrâm namazı kıldılar. Allahü teâlâyâ hamd ve senâdan sonra, Server-i kâinât Efendimiz;

- Ey Allahım! Bunu bana, içinde riyâ, gösteriş ve şöhret bulunmayan mebrûr ve mâkbul bir hac kıl, diyerek duâ eyledi.

İhrâma girip, Cebrâil aleyhisselâmın haber vermesi ile yüksek sesle, telbiye getirmeye başladı. Buna Eshâb-ı kirâm da katılınca, yer gök telbiye nidâları ile inlemeye başladı...

Lebbeyk! Allahümme lebbeyk! Lebbeyk! Lâ şerîke leke lebbeyk! İnnel hamde venni’mete leke vel mülke lâ şerike lek!...”

(Buyur, Allahım buyur! Davetine, sözüm ve özümle tekrar tekrar icabet ettim! Emrine boyun eğdim. Bütün varlığım Sana yöneldim. Senin şerikin ortağın yoktur. Hamd ve ni’met Sana mahsustur. Mülk Senin’dir. Senin şerikin ortağın yoktur.)

Beydâ yolunu takip ederek Melel’e yöneldiler. Arkasından Eshâb sel gibi aktı. Yolda katılmalar devam ediyordu. Mûsâ aleyhisselâm dahil yetmişe yakın Peygamberin namaz kıldığı Rehvâ vâdisine gelince Resûlullah “sallallahü aleyhi ve sellem” Efendimiz,

- Bu vâdi, Cennet vâdilerindendir, buyurdu.

Burada namaz kıldılar. Oradan Munsaraf’a hareket ederek sabah namazını Esâse’de kıldılar. Lahy-ı Cemel’e geldiklerinde rahatsızlanıp hacâmat yapıdırıp Sükyâ’da konakladılar.

Muhterem anneleri hazret-i Âmine’nin vefât ettiği Ebvâ’ya geldiklerinde kabrini ziyâret edip ağladılar. Yanlarında bulunanları da ağlatdılar. Müeakiben; Teleât-ül-yemen, Cuhfe, Gadîr-i Hum, Kudeyd ve Usfân vâdisine ulaştılar. Burada Peygamber Efendimiz hazret-i Ebû Bekr’e;

- Hûd ve Sâlih aleyhimüsselâm, bellerine aba sarmış, üstlerine alaca bir ku-

maş giymiş ve yuları hurma lifleriyle örölmüş genç ve kızıl birer deve üzerinde oldukları hâlde Hac için telbiye getirerek buradan geçmişlerdi, buyurdular.

Ganîm, Merrüzzahrân, Şerif’den devam edip Zî-tuvâ’ya geldiler. Geceyi burada geçirip sabah namazı eda edildikten sonran Hacun’u geçerek Kedâ yokuşundan Mekke’ye girdiler.

10 gün süren yolculuktan sonra, Zilhicce’nin 4. günü Mekke’ye vardılar. Yemen’den ve diğer beldelerden hac yapmak üzere gelenlerin de katılmasıyla, müslümanların sayısı 90 bini aştı.

(Bir rivâyetde yüzondörtbin, diğer bir rivâyetde ise yüzüymibin civarında idi.)

Resûlullah “sallallahü aleyhi ve sellem” Efendimiz, **Beytullah**’ı görünce,

- Ey Allahım! Şu Beyt’in şerefini, yüceliğini, heybetini, itibarını artır. Ona hac ve ömre ile tâzimde bulunanların da şereflerini, heybetlerini, tâzim ve iyiliklerini artır, diye duâ edip menâsiklere başladılar.

Hac müddetince **Mekke** ile **Minâ** arasında **Etbah**’da kurulan çadırdaki kaldılar. Sevgili Peygamberimiz, Zilhiccenin 8. (**Terviye**) günü **Mina**’ya, 9. (**Arefe**) günü **Arafat**’a gittiler. **Arafat Vâdisi**’nin ortasında **Urene Vâdisi**’ne gelip durdular. Öğleden sonra, **Kusvâ** adındaki devesinin üstünde, **Vedâ Hutbesi**’ni okuyup Eshâb-ı kirâm “radıyallahü anhüm” ile vedâlaştılar.

SANA GELDİM!

**Ey günâhlılar sığınağı, sana sığınmağa geldim!
Çok kabâhatler işledim, sana yalvarmağa geldim!**

**Karanlık yerlere sapdım, bataklıklara saplandım,
Doğru yolu aydınlatan, ışıık kaynağına geldim.**

**Çıkacak bir canım kaldı, ey bütün canların cânı!
Uygun olur mu söylemek, cânımı fedâya geldim.**

**Derdliilere tabîbsin, ben ise gönöl hastası.
Kalb yarama devâ için, kapını çalmağa geldim.**

**Cömerdlerin kapısına, birşey götürmek hatâdır,
Basmakla şeref verdiğin, toprağı öpmeğe geldim.**

**Günâhlarım çok, dağ gibi, yüzüm kara, katran gibi!
Bu yükden ve siyâhlıktan temâm kurtulmağa geldim.**

**Temizler elbet hepsini, ihsân deryândan bir damla.
Gerçi yüzüm gibi kara, amel defterimle geldim.**

**Kapına yüz sürebilsem, ey canımdan aziz canan.
Su ile olmayan işler, hâsıl olur o topraktan!**